

Obiective strategice ale dezvoltării economice a României socialiste

NOUA REVOLUȚIE AGRARĂ condonate ale activității intense, eficiente, pentru recolte tot mai înalte și stabile

Caracteristica majoră a actualului cincinal pentru lucrătorii ogoarelor o constituie trecerea hotărât și amplu mobilizării în vederea împlinirii obiectivelor noi revoluții agrare, care presupune, așa cum a subliniat secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în magistrul Raport prezentat la Conferința Națională a Partidului Comunist Român, transformarea cantitativă, dar mai ales calitativă a muncii și vieții țărănimii, înflorirea necentenită și multilaterală a satului românesc contemporan.

Beneficiind de un amplu program pentru modernizarea continuă a bazei tehnico-materiale, prin urmare investiții, precum și de un generos program național pentru îmbunătățiri funcționare, necesar obținerii unor recolte înalte, sigure și stabile, gospodarii din agricultură au trecut cu temeinicie la perfecționarea tehnologiilor de producție pe coordonate intensive și de eficiență, la mai buna organizare și desfășurare a muncii într-un spirit de ordine și disciplină muncitorească, pe principiile acordului global și ale noului mecanism economico-financiar. Rezultatul firesc îl reprezintă

realizarea în tot mai multe unități agricole de stat și cooperatiste, din toate zonele țării, a unor producții la nivelul exigențelor noi revoluții agrare, adică de peste 8 tone grâu, 20 tone porumb, 50 tone sfeclă de zahăr și cartofi de pe fiecare hectar, precum și peste 5 mii litri lapte de la fiecare vacă furajată. Ca atare și bilanțul economic, în cazul acestor unități se va finaliza cu importante beneficii, exemplu concret de aplicare a noului mecanism economico-financiar cu bune rezultate, în spiritul întăririi exigenței și responsabilității în activitatea fiecărui

lucrător. Demn de evidențiat, în acest context, fapt relevant și de raportare cuprinse în această pagină, este acela că tinerii din unitățile agricole au o contribuție majoră la îndeplinirea obiectivelor noi revoluții agrare, acționând cu deplină responsabilitate pentru efectuarea unor lucrări de înaltă calitate, la timp și în condiții de eficiență, afirmându-se planor ca puternică forță socialistă, creatoare de bunuri materiale în societatea noastră socialistă, în drumul ei spre progres și bunăstare.

Anii maximei rodnicii

Vara aceasta, în lanurile cu grâu ale unităților din C.U.A.S.C. Lovrin a fost zarvă mare. Oameni și mașini, prînse într-un lures nestăvilit, grăbeau punerea în adăpost a recoltelor record ce se produceau. La I.A.S. Tomnatic, colectivi distincți cu titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare”, inginerul Constantin Prodan, director unității, era de negăsit, desi îl simțea prezența în fiecare din punctele fierbinții ale bătăliei, pentru piine. La C.A.P. Gottlob, altă unitate de frunte a județului Timiș, am întâlnit aceeași neobosită „febră a seceriiului” și grija maximă pentru fiecare bob. Brigadierul Gheorghe Nenadov își sărbătorea al 60-lea an de viață, din care jumătate petrecută în antomipul cimpului, bucurându-se că, din nou, rodul a fost bogat, răsplătind truda comună. Și la C.A.P. Tomnatic, urmărind mersul nestingherit al combinei, am avut aceeași senzație ca la Gottlob, că strinsul recoltei, o campanie dintre cele mai grele, este de fapt pentru toți cei de aici, specialiști sau meca-

De aici, de la acest factor de progres — omul — pornesc toate celelalte argumente în obținerea producțiilor înalte. Așa cum spunea, de pildă, inginerul-sef al unității, producțiile record de grâu și porumb sînt rezultatul aplicării tehnologiei celei mai adecvate specificului solului din unitate. În acest scop, s-a remarcat constituirea, încă de acum cîțiva ani, a unor loturi experimentale de grâu și porumb, câte 3 pentru fiecare cultură, reproducind la o scară redusă evoluția diferitelor soiuri sau hibrizi. Din cele 12 soiuri de grâu și 19 hibrizi de porumb — mulți produși de Stațiunea de Cercetări de la Lovrin, deci în condiții aproape identice cu cele de aici — au fost selectați, după 3 ani de încercări, cu multe variante de studiu, plantele cu randament productiv sporit. Planul de muncă a fost stabilit pornind de la un dezavantaj: imposibilitatea asigurării în totalitate a unor bune premergătoare. „Remediul” l-au constituit însă lucrările agricole de calitate, executate întocmai și la timp. Bunăoară, arătura,

mesec Ion Barbu, Nicolae Dumitracu, Manuela Cirjan, Grigore Panu, Nicolae Popa etc. Intinerirea forței de muncă va asigura un nou avnt în activitatea producției a unității noastre. Că așa se va întâmpla nu este nici o îndoială. Mulți din acești tineri vin de pe băncile Liceului agroindustrial din Cogașlac, au cunostințe bogate și pot contribui la valorificarea a noi surse de creștere a producțiilor agricole. Recordurile obținute la Rîmnic sînt indiscutabil rodul hărniciei oamenilor de aici, al eforturilor lor și ale specialiștilor, depuse într-un cadru temeinic de organizare a muncii, de mobilizare exemplară în îndeplinirea obiectivelor noi revoluții agrare. Asemenea producții indeamnă, de pe acum, la auto-depășire.

venit prompt și eficient sfatul specialiștilor.

zatori, o mare sărbătoare, sărbătorea împlinirii prin muncă, prin rezultate notabile. Rememorez aceste imagini dintr-un motiv simplu: la ceasul bilanțului, toate aceste unități au obținut producții record la grâu și porumb, demonstrând că acolo unde se acționează cu dăruire și responsabilitate, progresele sînt remarcabile, sporurile de producție semnificative.

interesării materiale a tuturor celor care participă la efectuarea lucrărilor agricole. Porumbul, de pildă, l-am repartizat în acord global, pe soie. Astfel, o solă de 100 hectare, de exemplu, a fost dată în acord global unui număr de 4 mecanizatori și 60 țărani cooperatori, care au asigurat atât efectuarea a trei prașile, cit și aplicarea normelor de udare, zi și noapte, și apoi realizarea recoltatului. Cu o asemenea organizare, în cele 3 ferme care au cultivat porumb, conduse de inginerul Aurel Laudoniș, și tehnicienii Ion Lungoci și Dumitru Avaravre, s-au obținut producții la care, cu cîțiva ani în urmă, nici nu sperăm.

Acum rîmîn tinerii în sat?

— Da, din ce în ce mai mulți, fiindcă vîd rezultatele noastre, fiindcă se conving că și aici se pot afirma profesional. Cei rămași în ultima vreme, și care în această toamnă ne-au ajutat foarte mult, se nu-

„Animalele simt cînd sînt bine îngrijite, iar prin producțiile zilnice răspund atenției cu care sînt tratate. Unitatea noastră și-a format un detașament de îngrijitori de elită. As menționa dintre ei pe Ion și Elisabeta Ciuculan, Eftimie Aurica și Aurica Croitoru, Gheorghe și Agapia Bălășel, Vasile și Maria Dobrin (observați că am început enumerarea cu familiile!) — apoi Titus Dinu, Vasile Dedu, Gheorghe Ghiță, Nicolae Ivan, Mihalea Manea și mulți alți. Nu întîmplător, în sectoarele zootehnice ale multor unități din județ, veți întîlni îngrijitori

Denșițata realizată este de cel puțin 600 boabe germinabile pe mp, astfel încît la recoltat plantele au asigurare o dezvoltare uniformă, viguroasă. La realizarea nivelului de recoltă stabilit într-un calcul și fertilizările. Cele cu îngrășămintele organice se efectuează numai la plantele premergătoare, în mod deosebit la sfecla de zahăr. Îngrășămintele chimice, adică fosforul, azotul și potasiul, se administrează înainte de pregătirea terenului și, faza, așa cum este stabilit de tehnologia de cultură.

cea care influențează decisiv formarea unui pat germinativ de calitate, s-a efectuat cu maximă atenție (și notăm și faptul că mecanizatorii de la S.M.A. Gottlob sînt distincți cu numeroase insemne ale hărniciei și priceperii), folosind scormonitorul și mobilizînd solul pînă la peste 40 cm adîncime. Îngrășămintele chimice pe bază de azot s-au administrat în 4 etape, prima cantitate aplicîndu-se la pregătirea patului germinativ pentru semănt. Pe baza cartării agrochimice și a planului de fertilizări, o nouă cantitate s-a asigurat la mijlocul lunii ianuarie, apoi în decada a doua a lunii martie, la imprimăvărare, ultima doză fiind distribuită în pararel cu îngrășămintele pe bază de uree și cu erbicidul. În total, minimum 200 kg de substanță activă la hectar! În plus, o supraveghere atentă, continuă a vegetației și, mai ales, declanșarea la momentul potrivit a seceriiului, esențial pentru stringerea întregii recolte! De bună seamă, experiența celor de la Gottlob (cu 9 064 kg grâu la hectar) nu este singulară. Vecinii lor — și, desigur, marii concurenți — cei de la C.A.P. Tomnatic (cu 8 143 kg la ha) și-au definit, de asemenea, o tehnologie de mare randament. Drumul lor spre recolte mari a fost, mai înest, sigur. La un loc, însă, cele două unități, cărora li se alătură, evident, I.A.S. Tomnatic, demonstrează un fapt de neîndoielnic: în C.U.A.S.C. Lovrin, acolo unde s-au născut cîteva din surorile românești cele mai reprezentative de grâu, această cultură își trăiește o nouă vîrstă, vîrsta rodniciei maxime.

Prima impresie pe care o încerci după ce ai străbătut marea buzoiană Brăilești este aceea a unei așezări prospere. Pledează pentru aceasta, în primul rînd, casele, dar mai ales gospodăriile cetățenilor. Sesizezi cu ușurință grajdurile, saivane, cotele, adică semnele distinctiv ale unor crescători de animale care se respectă. E și normal, veți zice! Dealul e doar în apropiere de porumb. Și e normal să fim sau de posibilități de păscut. Adevărat, și totuși, experiența de buni gospodari, de buni crescători de animale își spune cuvîntul. Iată, de pildă, chiar în această perioadă ploioasă de început de decembrie oile nu vîzîtu de la păscut, în masivul Penteu, fapt ce echivalează cu o importantă economie de furaje, așa cum animalele de tract une mai pot fi menținute în cîmp pentru același consum, dar pentru a fi folosite în continuare la fertilizarea cu îngrășămintele organice. De remarcă și celălalt aspect, subliniat chiar din primul moment de Traian Relean, președintele C.U.A.S.C. Măgura: de mai mulți ani, cultura soarelui s-a dezvoltat în mare măsură printre unitățile frunțose a județului în ceea ce privește producția de lapte.

Afirmările au acoperire în fapte. „În ultimii ani, zooehnia, a depășit tradiția... Cînd afirm asta, am în vedere slacheta de la care se porneste. Și e normal să tindem spre mai mult, din moment ce dispunem de o bază tehnică corespunzătoare și de un lot de animale de rasă, de mare productivitate. La noi fiecare cooperativ își face datoria la locul de muncă, la fel ca și în propria gospodărie. În aceasta constă și secretul rezultatelor!” Nu numai pentru asta se cuvin evidențiate eforturile cooperativilor de aici. Efectivele prevăzute prin plan sînt realizate la majoritatea speciilor. În sectorul zootehnic pot fi văzuți în întinție, primii produși ai campaniei de montă timpurie, dirijată științific de cadre competente. Indicatorul de natalitate e mai mult decât grăitor: 100% pînă în prezent la ovine și 100% la vaci; în spațiile de cazare a animalelor, rămase libere pe timp verii, au fost realizate, în afară de plan, 35 de mii de păsări, care au adus importante beneficii.

proveniții de la noi. Ne preocupăm, de asemenea, de permanență, de asigurarea unui sortiment bogat de furaje, pe care le administrăm după rețete elaborate în mod rațional. Și încă un amănunt care este totuși extrem de important în asigurarea unei activități eficiente: este vorba de bucătăria furajelor, care funcționează fără încetare, grație generatorului pe care ni l-am procurat. În fine, nu trebuie omis nici faptul că programul de grajd este respectat cu rigurozitate, începînd de la seful de fermă și pînă la ultimul îngrijitor. Trebuie să mai remarc și un alt aspect: munca organizațiilor U.T.C. de a atrage și permanența în zootehnie tinerii pricepuți. Se simte în acest sector nevoia competitivității. Pe baza experienței acumulate în propriile gospodării, tinerii pot redimensiona zootehnia comunelor. Un adevăr de care nu se mai îndoiește nimeni!”

Desigur, calitatea arăturilor efectuate influențează hotărît nivelul producției. De aceea, toate plugurile sînt echipate obligatoriu cu scormonitoare, ceea ce înseamnă că adîncimea arăturii este de 35 plus 10 centimetri. Această tehnologie a fost respectată întocmai de către fiecare mecanizator în parte.

În sfîrșit, recoltatul se realizează în maximum 5—6 zile, evitîndu-se orice pierdere de recoltă. În acest fel a fost pregătită și producția de grâu a anului viitor, în orice caz recolta nu va coborî sub 8 000 kg la hectar. Rezultate semnificative s-au obținut și la celelalte culturi. Pe ansamblu, unitatea va obține beneficii importante la nivelul întregii activități productive desfășurate, ceea ce înseamnă că în acest an, în ceea ce privește producția de grâu, unitatea a fost respectată întocmai de către fiecare mecanizator în parte.

Munca temeinică, sustinută, riguroasă organizată, alături de respectarea întocmai a tehnologiilor specifice de cultură sînt singurele care asigură, în cele din urmă, recolte mari la toate culturile.

IOAN GAVRA

Zootehnia — un sector rentabil datorită competenței oamenilor

Cel mai în măsură să dea răspuns n-a fost altul decît Constantin Popa, seful fermei de bovine și ovine și secretar al Comitetului comunal al U.T.C. Asadar, sectorul zootehnic, unul dintre cele mai importante ale unității, este coordonat de un tînăr tehnician veterinar.

De interesant, în special, de performanța cu care pe bună dreptate se mîndrește cooperativă. Cum se face că vacile de la C.A.P. Brăilești dau o asemenea producție de lapte care menține unitatea în plinul frunțosilor județului — locul al III-lea, cu 2 500 litri pe fiecare vacă?

„Nu e vorba de o nouă revoluție în activitatea acumulată în propriile gospodării, tinerii pot redimensiona zootehnia comunelor. Un adevăr de care nu se mai îndoiește nimeni!”

Răspunderea gospodarilor

În perimetrul fermelor zootehnice din Dimbău, județul Mureș, facem cunosțință cu oamenii satului, cu spiritorul gospodar, cu hărnicia, Liciniu Ioia, președintele unității, ne spune: „Trec prin grajduri de cel puțin trei-patru ori pe zi. De fapt în zootehnie imi încep activitatea dimineața și tot aici o închei seara”. Pentru începător nu e’ arată două saivane pentru o construită în acest an. Apoi trecem prin grajdurile de tineret, de junincii gestante, de vaci cu lapte, prin maternitate, bucătăria de furaje, prin sala de mescă a cantinei. Da, am notat bine „sala de mescă”, deoarece la fel ca în orice unitate care se respectă îngrijitorii beneficiază aici de condiții excelente de muncă și viață. „Igienă lăptelui începe cu igiena animalelor și a celor ce le îngrijesc, opineză președintele unității. Consider că pentru a obține producție trebuie să și crezi condiții. Nu să faci risipă, dar să ai strictul necesar bunei desfășurări a activității. Mă refer, deopotrivă, la oamenii și la animalele”.

Înainte cu cîțiva ani se vorbea despre C.A.P. Dimbău ca despre o unitate cu rezultate nu foarte bune. „Așa este. Acum 10 ani era cea mai slabă unitate din județ. Dar mai bine să vorbim despre prezenti”. Într-unul din grajdurile vacilor cu lapte stăm de vorbă cu tînărul zootehnic Teodor Vescon, cu soția acestuia, Cătălina, cu zootehnistele Elena Parascanu, Elena Seridon, Maria Teban. Au în îngrijire loturi-animale de la care obțin pe fiecare vacă 28 litri de lapte pe zi. Animalele cu numerele de înmatriculare 0113, 0062, 0083, 0039, 0040 și altele produc peste 5 000 litri lapte anual. „Munca pe este răsplătită, ne spune Cătălina Vescon. În perioada de vară, împreună cu soțul, am luat drept retribuție peste 9 000 lei lunar”. Alte detalii privind activitatea ne oferă inginerul Augustin Precup, seful fermei: „În primele 11 luni am obținut o producție medie pe vacă furajată de 4 524 litri lapte. Am depășit prevederile inițiale, reușind să livrăm suplimentar la fondul de stat peste 500 hl lapte. Pozitiv este și faptul că la prețul de cost realizăm o economie de 0,20 lei pe litru de lapte, față de prevederi. De asemenea, realizăm un procent de natalitate de 93 la sută la bovine, iar la ovine de 112 la sută. La ora actuală producția de lapte marfă este de 13,5 litri zilnic pe vacă furajată”.

La intrarea în grajd, pe o tăbliță este

Buna organizare a muncii stă la temelia producțiilor record

De la Cogașlac, în județul Constanța, la Rîmnic se ajunge cu greu pe timp ploios, deși sînt doar 15 km. Dar stîrea despre faptele oamenilor, ale tinerilor din acest sat component al comunei Cogașlac, despre producțiile record obținute aici, ajunge mult mai repede, indiferent de starea timpului. „C.A.P. Rîmnic, ne spune la Cogașlac vicepreședintele consiliului popular comunal, Virgil Ionescu, va realiza în acest an o producție de peste 4 800 litri lapte pe vacă furajată, aceasta după ce a obținut producții record și la orz și porumb. E o unitate condusă de tineri, președintele Stere Nițescu absolvind în acest an cursurile fără frecvență ale Institutului Agronomiei din București. Dintre tineri, îi amintesc și pe Gheorghe Vlad, seful fermei zootehnice, care are doar 24 de ani, și pe inginerul stagiar Liviu Sfîra, a cărui fermă a obținut 7 200 kg orz la hectar”.

Obișnuința de a lucra pămîntul cu temei și folos

Nu cu mult timp în urmă, Darcea era o localitate bihoreană mai puțin cunoscută sub aspectul producțiilor agricole. De regulă, în această privință se vorbea și se vorbește frecvent de Salonta, Sîntandrei, Marghita și Valea lui Mihai, care au acumulat o bogată experiență în perimetrul recoltelor mari. Iată însă că, din acest an, lor li se alătură și C.A.P. Darcea. Era de așteptat acest lucru? Explicația este simplă, edificatoare.

Terenurile de care dispune această unitate au aceeași fertilitate precum cele de la Valea lui Mihai. Or, dacă aici au fost posibilabile recolte de peste 8 000 kg grâu și

m-am gândit eu, se pot dobîndi rezultate bune numai cu oameni ai satului, care nu vor să apară oricum în fața obștii, pe care li caracterizează ordinea și disciplina, precum pe Ion Irodan, Tădășe Căratas, Steliana Pavel sau Constantin Sion. Procedînd astfel, s-a schimbat dintr-o dată fața lucrurilor, animalele au început să fie îngrijite la nivelul cerințelor.

— Care a fost următorul pas?

— Am început să ne preocupăm asiduu de realizarea unor furaje cit mai bune și în cantități mari, prin extinderea pășunatului pînă iarna tîrziu și începerea lui cit mai devreme. În acest an, de exemplu, avem asigurate în parul de furaje 5 050 tone suculeante, 880 tone fîn, 1 800 tone groșiere și cantități importante de tăieți de sfeclă și borhot de bere.

— Pentru ce efectiv?

— Ar trebui să avem 700 capete, dar noi ne-am depășit sarcinile de plan cu 120 capete. Ne străduim să întinerim mereu efectivul nostru prin reproducție proprie, și print-o selecție foarte atentă. Aceasta este o cale foarte importantă de sporire a producției de lapte care, la noi, pînă la strîșitul anului, va ajunge la circa 4 840 litri pe cap de vacă furajată.

— Ați realizat producții record și în cultivarea orzului și a porumbului. Sint cele mai mari producții din istoria unității?

— Da. la porumb am obținut 25 300 kg stiuilei la hectar, pe 751 hectare cultivate, iar la orz 7 200 kg pe hectar. Și aceasta fiindcă, începînd de la efectuarea arăturilor din decembrie, am acordat o atenție deosebită calității, realizîndu-se lucrări conform normelor zootehnice, fertilizării cu îngrășămintele naturale și chimice și apoi îngrijirii culturilor. Am căutat, desigur, căi pentru sporirea co-

La intrarea în grajd, pe o tăbliță este

MIRCEA BORDA

Un proces complex: educația materialist științifică și umanist-revoluționară a tinerei generații

In dezbaterea organizatiilor U.T.C.

SENSUL DE LA FICȚIUNE ȘI ABSURD LA TRIUMFUL RAȚIUNII

Răspunderi noi, exigențe sporite

Și frontul nostru politico-educativ se află, în spirit și pe baza ideilor și orientărilor de o inestimabilă valoare teoretică și practică înscrise în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului, în fața unor exigențe noi, cu totul deosebite. Este vorba, așadar, de necesitatea întăririi permanente a spiritului comunist, militant în cunoașterea temeinică și promovarea neabătută de către comunisti, de către tinăra generație, de întregul nostru popor, a politicii partidului și statului nostru. De afirmare pleneră a principilor comuniste care guvernează întreaga viață politică, economică și socială a patriei, de manifestarea viguroasă, multilaterală, liberă și demnă a genului creator al întregii noastre națiuni socialiste.

Omul nou, constructor conștient și devotat al celei mai drepte și înaltei orânduri sociale, este purtător și promotor al concepției revoluționare despre lume și viață a partidului nostru, a celor mai valoroase cuceriri ale științei și cunoașterii. El este, prin excelență, adversar neîmpăcat al tot ceea ce este vechi și

perimat și nu mai corespunde exigențelor progresului, lupină împotriva influențelor și rămășițelor vechilor mentalități și practici, ai manifestărilor de obscurantism, misticism și bigotism fanatic. În consecința preocupărilor sale, ziarul nostru va acorda, cu sporită intensitate, o atenție susținută problematicii de educație materialist-științifică și umanist-revoluționară a tinerei generații, încercând și în acest fel să vină în sprijinul preocupărilor organelor și organizațiilor U.T.C., în vederea ridicării nivelului general de cunoaștere al tineretului și afirmării tot mai puternice a principiilor de muncă și viață ale societății noastre, a exigențelor cardinale ale umanismului revoluționar, contribuind, prin mijloacele publicității la afirmarea întregii activități de educație politico-ideologică drept forță motrice a progresului social.

Desigur, aceasta necesită și în viitor întărirea și perfecționarea dialogului cu cercușii largi de specialiști, cu activiștii U.T.C., cu tinerii, pentru că în ultimă instanță este vorba de atingerea unor obiective educaționale comune.

Permanențe

Forma, așa zicând, clasică a fideismului vine încă din secolul al XI-lea, de la Petrus Damianus, „Aloșită în elocința omenească (argumentația logică și științifică) a retoriilor nu trebuie să zădărească dreptul celui mai mare, ci să se comporte ca slujnicul (ancilla), întotdeauna supusă față de stăpîn. Preluată și extinsă în veacurile următoare, ea este trecută la punerea în relație anclăra a rațiunii față de credință (fides). Căci numai aceasta, avea să spună Toma d'Aquino, ar fi fost menită să dea „prin revelația divină”, cunoașterea lucrurilor lumii.

Surprinzător însă, filosofi din veacul nostru, în acest sens, tomiști (Jacques Maritain, Roger Verneaux) sau din preajmă (Gabriel Marcel) se vor desprinde de fideism cu grele cuvinte: „act orb”, această nu ar fi nimic altceva decât „dejavu” pentru că depreciază rațiunea umană; prima parte a Jurnalului metafizic (al lui Gabriel Marcel) este „o încercare așezată disperată de a scăpa de fideism”.

În istoria și în structura acestuia, observăm mai demult un teolog chiar, trebuie să se aibă în vedere faptul că sensurile credinței diferă după cum este tratat mai în față „elementul intelectual” sau „din contră”, „elementul mistic”, care „amenință, dacă nu suferă clar, pe celălalt”. Or, numai „credințioșii de acest fel sînt fideiști”.

Distincția este, poate, prea transăntă dar operațională, oricum. Căci, Toma, încă, ilustrează primul sens, în timp ce,

mai târziu, în secolul al XVII-lea, Pascal, această constință tragică, prin contradicția dintre opțiunea pentru un raționalism suntu și fervoarea religioasă, se va fi scufundat în credința sa cu o ardore ce îi va fi făcut pe teologii vremii să-l repudieze, paradoxal, ca pe un „bisbetator din preamă” credință. Doamna de Sevigné relatează fapte sale o înțepare ciudată, cu rigorosul Boileau luind apărarea lui Pascal, respins cu oroare de un lezard, pentru a fi crezut că prima datorie față de Dumnezeu

Universalitatea raționalismului

zeu a unui creștin era aceea de a-l iubi.

Dacă în prima construcție (damianică) se cerea să se intre-un concept al credinței cu trecerea în prim-plan a „elementului mistic” fideismul era și este limpede un antiraționalism, în cea de a doua (tomistă) fideismul este pus în schimbă considerabil. Anulând-o pe parte, printr-o singură mișcare, în cealaltă, raționalismul este îngrădit printr-o mie. Dacă în prima construcție raționalismul este pus în alternativă cu fideismul (raționalism sau fideism), pentru a fi eliminat apoi prin subordonare, în cea de a doua, poziția și raționalismul și fideismul în fideism sau în vederea lui, în formula damianică, fideismul se punea singur într-o

situație fără de țesere: postulând primatul credinței, el se construia, totuși, cu mijloacele științifice, deși, în interior. Cum, totuși, în acest caz, inferiorul mai putea să exprime (să cuprindă) superiorul? Identificarea sa tirzie cu un „act orb” și depărtarea prudentă de el veneau, poate, și din această contradicție cu urmări grave în legitimarea teologiei.

În urmare, avea să se treacă la un alt concept al credinței și la o altă raportare între rațiune și credință. Scopul, în continuare, credința este pusă în corelație cu rațiunea, deși nu într-o corelație reciprocă. Dar rațiunii i se recunoaște, chiar dacă limitat, demnitatea valorică în vederea

scop, fixate în condițiile anclărilor, se emancipau, limitate, limitau, devalorizau, demoralizau. Căci, în această împrejurare, rațiunea denunța primatul credinței, deci pusă în regim impropriu, rațiunea denunța improprietea prin chiar rolul care i se rezerva. Cui act de rațiune, poate, și din această locu și rolul, el lina act tocmai de ambiguitate punerii sale fideiste într-o relație principial viciată, căci rațiunea era făcută să mijlocească între datele revelației și ființa noastră, iar nu între noi și lume. Dar revelația, ca dezvăluire, trebuia să fie ca însăși controlată. Altminteri, rațiunea, ca facultate, era obligată să accepte o experiență sau un sistem de cunoș-

păstrează primatul credinței. Dar cu toate că limitată prin subordonare, rațiunea nu mai este pusă în termenii de raționalizări ai primei construcții. În urmare, și poziția rațiunii (și a raționalismului) în fideism suferă modificări, dar și fideismul este rezezat. Dacă în prima sa expresie fideismul era mai degrabă valorizarea în absolut a credinței decît afirmarea primatului ei față de rațiune, în cea de a doua, fides și rațiune, fideism și raționalism devin „usor” termeni corelativi, fie și într-o corelație slabă. Însă, oricum, fideismul însuși se definește în raport cu raționalismul și poziția credinței este fixată relativ la situația rațiunii. În continuare, în regim de dependență, rațiunea și raționalismul sînt recunoscute ca mijloace complementare, chiar dacă deosebite, ale cunoașterii.

De bună seamă că, în absolut, raționalismul nu cligăa nimic, pentru că, poziție radicală, se aplică nonrestrictiv. Dar fideismul pierdea. Astfel încet, din interiorul său, chiar, raportul de greutate, intrucît, în trevedea modificat în credința limita rațiunea, și rațiunea, credința.

De altminteri, însăși punerea fideismului în față cu raționalismul. Voința de a depăși a acestuia din urmă, fideismul se determină și se limitează prin el. În alte cuvinte, fideismul ca transraționalism facea, pe o cale negativă, demonstrația universalității raționalismului, a valorii sale cruciale.

GH. VLADUȚESCU

Afirmarea noului model uman al civilizației socialiste

În procesul făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, al noului instituit valorice în cultura socialistă, problematica omului, a unității dintre constituția istorică-critică și istoria efectivă constituie, prin forța lucrurilor, o preocupare de fond atât a teoriei cît și a practicii revoluționare. De fapt, prin finalitatea ce îi sint structurale și active socialismul instituie nu numai o civilizație materială superioară, ci și un nou model uman, deschizind perspectivele unei revoluționări a condiției umane înseși. Căci atât teoretic cît și practic, socialismul reprezintă nu doar alternativa viabilă pentru înlocuirea tipului de societate bazată pe exploatare, pe înstrăinarea umană, ci este menită să re-semnifice însăși înălțarea vîrștelor istoriei, răspunzînd efectiv la întrebarea „Ce este omul?”

Potențarea valorii inițiative și a acțiunii libere în împlinirea noului model uman și a unei forme radicale noi a umanismului angajează și în socialism o nouă funcționalitate a conștiinței și a interacțiunii formelor ei, precum și o nouă menire a înseși concepției despre lume: intrucît este științifică, critică și revoluționară, ea trebuie să valorizeze nu numai ca o formă menită, ci să participe la însuși procesul de personalizare, la realizarea noului tip de comportament, marcat puternic de forma valorică a redimensionării timpului ca timp socio-cultural al unor modalități determinate ale muncii și creației.

Altfel spus, fără să înceteze a fi o valoare teoretică, concepția științifică despre lume funcționează și ca valoare „practică”, acțională, ceea ce echivalează cu o înnoire radicală în modalitățile de înstrăinare valorică, în însăși realizarea condiției umane.

O înțelegere determinativ-istorică a acesteia oferă posibilități sporite pentru elaborarea unor programe acționale și înstrăinarea activității eficiente. De unde și sarcina permanentă de a asigura, atât prin învățămînt cît și prin toate formele de educație comunistă, însușirea concepției științifice despre lume.

Creșterea importanței activității

teoretice în etapa actuală exprimă astfel cerințele obiective ale noului model al omului și a condiției umane și conduce la un plan mai adînc al motivației cunoașterii și acțiunii: raportarea transformărilor revoluționare la concepția materialist-dialectică și istorică.

De aici și sarcina de a asigura, prin toate activitățile formative, nu numai ridicarea nivelului de cunoaștere, a pregătirii în orice specialitate, în orice formă a muncii, ci și pregătirea teoretico-ideologică în spiritul concepției revoluționare despre lume.

În contextul făuririi civilizației socialiste, valoarea omului, structurală umanismului ca

Argumentele cunoașterii științifice

atare, deține poziția centrală în noua așezare a instituirii valorice și acțiunii. Căci revoluționarea condiției umane în și prin socialism creează totodată premise efective pentru formarea omului sub specia valorii și pe fondul culturii. Această modelare nu se finalizează însă prin realizarea unui nou comportament, ci abia în unitatea sa generis dintre forma de personalizare și conștiința critică-evaluativă susținută de o înțelegere superioară a valorii omului și a acțiunii în perspectiva concepției revoluționare despre lume.

Formarea spiritului critic, a capacității de acțiune în cunoștință de cauză și de a re-semnifica valoric marcele cuceririi ale științei și tehnicii, ale creației contemporane solicită astfel într-o măsură sporită concepția științifică despre lume. Tocmai de aceea, „umanismul real” propus în opera întemeietorilor marxismului trebuie să aibă ca temei materialismul în forma lui superioară — materialismul dialectic și istoric — și, bineînțeles, ateismul. Prin aceasta, ateismul însuși nu mai rămîne o simplă

problemă de conștiință, ci devine modalitate esențială a noului instituit valorice, a noii realizări umane în și prin socialism, a revoluționării „condiției umane” înseși.

Modelarea acesteia din urmă presupune co-prezența conștiinței și a valorii. Căci dacă un fond valoric ține de orice formă a „instituirii teologice” (Lukács), a afirmării omului prin muncă și creație, conștiința este aceea care face ca autoînstruirea (a omului prin muncă) și instituirea valorică să se prezinte ca atare, ca „valorică”. Condiționată concret-istoric, orice astfel de instituire angajează un plan valoric și unul real, o supratemporalitate și o tempo-

Decl. o „explicare a omului” (formula reușită a lui M. Răcea pentru o antropologie filosofică) presupune cadrul mai larg al unei concepții științifice despre om și lume (omul și lumea) (Marx: „statul, societatea”) despre co-prezența conștiinței și a valorii (reale, efective) instituirii valorice și a asimilării acestora ca ontologie a societății și umanului.

Înțelegem astfel că „realizarea umană” nu este „generică”, ci concretă, genul (umanul) afirmîndu-se numai în și prin individul-persoană aflat într-o condiție „reală”.

Conștiința este, prin urmare, o „realizare umană” care face ca autoînstruirea (a omului prin muncă) și instituirea valorică să se prezinte ca atare, ca „valorică”. Condiționată concret-istoric, orice astfel de instituire angajează un plan valoric și unul real, o supratemporalitate și o tempo-

ralitate totodată. Prin muncă și creație sa omul totodată iese din timp și intră în timp; înstrăinările valorice (operele universale) înscrise în planul universalității și al valorii produc o situație dincolo de crono-spațiu, prin aceste instituirii omului funcționează și conștiința (muncă, creație), modelează „timpul” în timpuri (social, istoric, al creației s.a.) și astfel intră (valoric) în timp.

Această iese din timp ce urmează să fie specific uman în mod expres și intenționat în timp este filosofic asimilată ca ontologie: a umanului și a „condiției umane” sau, mai exact, această din urmă devine „local”, forma ontologică, pentru care nu există oameni și în plus condiția (ca să parafrazăzăm formula lui Heidegger: „nu există lucruri și în plus spațiu”).

În alți termeni, „condiția umană” înseamnă unitatea umanului (genul) și a omului concret (individ-persoană); deci, nu „lumea”, ci raportarea omului la lume, care înseamnă nu doar cadrul (natural, socio-cultural), ci noi-insine într-o situație, „omul ca omenii”,

sub pretextul că ar fi încălcat... „vola Domnului”. În realitate, sclerarea propovăduitorilor ai acestei încercări și în acest fel să o întîmieză, să o determine să nu dea în vileag ilegalitățile și imoralitățile pe care vultu, chipurile, le se ascundă sub una vorbelor mieroase și bi-

Formarea multilaterală a personalității umane sub semnul valorii și al culturii umaniste devine astfel o sarcină prioritară a educației materialist-științifice și umanist-revoluționare. Realizarea acestor sarcini este menită să conducă la cultivarea capacității de discernămint, a spiritului critic, evaluativ. Într-un sens mai clar a disponibilității pentru a recepta noile cuceriri ale științei și tehnicii în finalitatea binecunoscută a cuceririlor civilizației contemporane. „Optimismul tehnologic” este, în contrast, un neori, interpretat legat de „pesimismul tehnologic” care are ca fapt că, nu întodeuna marile cuceriri ale cugetului uman din veacul nostru ar fi benefice pentru specia umană; dimpotrivă, toate tarele și insatisfacțiile, insuccesele acțiunii umane sînt generate — dacă nu toate, cel puțin parțial — de efectele incalculabile și impredictibile — care pot fi, deci, și negative, — ascunse, în germene, în explozia fără precedent care are loc în sfera cunoașterii și practicii umane.

Formarea multilaterală a personalității umane sub semnul valorii și al culturii umaniste devine astfel o sarcină prioritară a educației materialist-științifice și umanist-revoluționare. Realizarea acestor sarcini este menită să conducă la cultivarea capacității de discernămint, a spiritului critic, evaluativ. Într-un sens mai clar a disponibilității pentru a recepta noile cuceriri ale științei și tehnicii în finalitatea binecunoscută a cuceririlor civilizației contemporane. „Optimismul tehnologic” este, în contrast, un neori, interpretat legat de „pesimismul tehnologic” care are ca fapt că, nu întodeuna marile cuceriri ale cugetului uman din veacul nostru ar fi benefice pentru specia umană; dimpotrivă, toate tarele și insatisfacțiile, insuccesele acțiunii umane sînt generate — dacă nu toate, cel puțin parțial — de efectele incalculabile și impredictibile — care pot fi, deci, și negative, — ascunse, în germene, în explozia fără precedent care are loc în sfera cunoașterii și practicii umane.

ALEXANDRU BOBOC

Un impact cu multiple consecințe

Phenomen socio-cultural de largă reverberație în spirituale contemporană, revoluția științifico-tehnică constituie fără îndoială, unul din punctele de reper esențiale ale evoluției civilizării contemporane. Spre deosebire de antecedentele ei, cele ale Renașterii, cu precădere, noua fază a revoluției științifice și tehnice produce schimbări și mutații structurale în toate palierele existenței umane, solicitînd reconsiderări și opțiuni valorice radicale în concepția despre lume, în epistemologie și antropologie, în cultură, în etică.

În actuala postază a revoluționării etosului cultural al epocii noastre — faptul a fost, demarat așa cum spunem încă o dată cu revoluția științifico-tehnică modernă — asistăm în ceea ce am numit o „revoluție științifică generală”, cu penetrații răscolitoare în modul de a gândi și de a fi al omului contemporan. Prin dimensiunile ei planetare, prin însoțirea ei în mai toate fițele gândirii și acțiunii umane, actuala etapă a revoluției științifico-tehnice a devenit, fără nici o exagerare, un fapt existențial insepărabil de însăși noțiunea și sensul gravitației speciei umane pe planetă. Fără îndoială, opțiunile omenirii sînt, încă, împărțite în legătură cu funcționalitatea acestor prefaceri; cei mai mulți dintre locuitorii planetei își leagă multe nădejdi de această creație umană a secolului nostru; și, în privirile lor, așteptare spre splendorile cuceririlor genului uman, mijlește speranța în finalitatea binecunoscută a cuceririlor civilizației contemporane. „Optimismul tehnologic” este, în contrast, un neori, interpretat legat de „pesimismul tehnologic” care are ca fapt că, nu întodeuna marile cuceriri ale cugetului uman din veacul nostru ar fi benefice pentru specia umană; dimpotrivă, toate tarele și insatisfacțiile, insuccesele acțiunii umane sînt generate — dacă nu toate, cel puțin parțial — de efectele incalculabile și impredictibile — care pot fi, deci, și negative, — ascunse, în germene, în explozia fără precedent care are loc în sfera cunoașterii și practicii umane.

Nu trebuie uitat, însă, faptul că, din ce în ce mai insistent în ultima vreme, se configurează o nouă conștiință legată de sporierea responsabilității omului și revelația și deci, această înțelegere pentru identificarea acelor ecuații optime în care rezultatele și consecințele revoluției științifico-tehnice să fie asociate într-un cadru adecvat, la soluții imperioase de evoluție ascendentă a civilizației contemporane.

Dacă revoluția științifico-tehnică are reverberații spectaculoase în domeniile de vîr al spiritului uman, — imagini și neam oferit mai sus — nu este mai puțin adevărat că ea se răsfrînge cu totul altfel și asupra altor zone ale vieții umane, mai puțin datătoare de așezare semnificativă pentru exemplaritatea spiritului uman.

Crede și nu cerceta?

Religia face și ea parte din atari contri de umbră ale existenței umane. Aici, reflexele cuceririlor de vîr ale genului uman scot în lumină, cu o evocare rar intimă, realitățile spirituale, anacronice, concepții mistice, desuete pentru mentalitatea culturală a secolului XX, fac să pălească și să-i dovedească inconsistența teorii și concepției de în de tinerele spațiale a omului medieval, înfrimă construcții teoretice utopice care alienează spiritul uman, stătuază necesitatea imperioasă a eradicării unor comportamente și practici care însoțesc demnitatea umană.

Trebuie spus încă de la început că, în general, impactul revoluției științifico-tehnice asupra religiei poate fi subsumat mai multor direcții principale. Avem în primul rînd, fenomenul de dezintegrare a religiei, subsumate conceptului de secularizare, marcarea unei noi etape de adiacent fundament al religiei. Adiacent evoluției critice care marchează mai toate religiile contemporane, ca o ultimă încercare de a scoate re-

liga de sub incidența destructivă a cuceririlor științei și tehnicii contemporane, sînt eforturile de modernizare a acestora, cu mijloace tot mai înalte, în scopul de a evita din partea credincioșilor în fața impenetrabilului al revoluției rațiunii umane, mai persistă încercările de a le denatura — în spiritul fideismului medieval, în fața imperiosității acestora: misticismului religios și alături vocilor „pesimismului tehnologic”, îngroșîndu-l prin tonalități și mai sumbre, compunînd, astfel, — specific dogmelor religioase — imagini și scenarii apocaliptice. Mai toate achizițiile științei și tehnicii contemporane — în atari viziuni paralizante — de la cele mai înofensive decodări de biologii și fizici pînă la utilizarea energiei nucleare — nu ar face altceva decît să concureze la decimarea ființei umane, care ar culmina cu distrugerea ei. Astfel, în acest decurs al evoluției — fără îndoială utopic și demobilizator — al omului în fața „invaziei” regnului planetar al tehnicii, i-ar constitui apelul la stupefiante însoțit, evlenti, căutărilor acestora: preceptele și manipularile religioase — un alt opiu, de fapt, nedem, sustinut noi — pentru demnitatea robustă — care configurează țîna creatorului „omului” — omul, — situînd, împreună cu cîștirii noștri în cadrul unui dialog fertil și alte involuții ale religiei în secolul științei și tehnicii, se va afla contura și o altă idee singulară pînă la ideile de „erație” este cel legat de activitatea omului, el este singurul demurg al lumii în care trăiește, pe care o re-creează și modelază în dezvoltarea de zi cu zi. Astfel încet să districteze raționalismul religios despre „facerea” lumii de către o ființă supranaturală, strălucită, surdă și opacă la aspirațiile și aspirațiile de înălțare. Procedind ca atare, animati de dorința de a contribui la educația materialist-științifică a cîștirilor, îndeplinim unul din comandamentele majore puse în fața noastră de către secretarul general al partidului.

IOAN RADULIAN

Procesul întinericului

Am prezentat nu o dată în acest colț de pagină cazuri și situații cînd tinerii ale căror destine fragede riscu să se împotmolească în misticismul obscurantist și bigotismului ne-au cerut sprijinul și statul. Și, după cum o dovedește colecția ziarului, nu am intruziat să o facem. Chiar dacă a trebuit să învingem și prejudecăți și înțelții chiar dacă unii dintre „mentorii” între băștușurile așa-zisei credințe nu s-au dovedit cei mai amabili și protocovertii interlocutori. Mai mult, au fost situații în care acești fanatici ai întinericului și înjosii demnității umane nu s-au sfiit să încerce să întîmieză pe cei care, la ceas de cumpănă, își dădeau seama că totuși locul lor adevărat nu este în tagma fariseilor și a propovăduitorilor unor așa-zise „adevăruri științ” cu care tineretul lor nu avea nici cea mai mică înțelegere.

Cu mulți, cu foarte mulți dintre acești tineri am rămas de atunci prieteni buni. Unii ne scriu despre ei, despre via-

ța lor, acum frumoasă și cinstită, demn și limpede, alții ne vizitează; fapt este că și de o parte și de alta s-au durat puncte de încredere, puncte ale omeniei și solidarității. Și este bine și este frumos să fie așa de vreme ce, tinerii fiind, avem idealuri comune, iar o rădăcine obscurantistă nu face decît să îndeparteze pe fiecare dintre colegii noștri de generație asupra căruia se abate de la făgășul muncii și al afirmării ca om al zilelor de azi.

Între timp, însă, că mai există și situații, ce-i drept, puține, în care lucrurile nu se împlinesc așa cum am dorit noi, obștean. Faptul că sint situații izolate nu ne poate împiedica, însă, să le trecem sub tăcere sau să le minimalizăm. În fond, fiecare tînar este o invenție de încredere care nu poate și nu trebuie să fie scăpată din vedere și să nu beneficieze, mai ales atunci cînd are mai multă nevoie de sprijinul nostru, al societății.

La toate acestea mă gîndeam recent, cînd, poposind într-un frumos oraș din nordul țării,

am căutat-o pe una dintre fostele noastre eroine de reportaj (avînd în vedere situația critică în care ea se află în pre-

DOAR O SIMPLĂ LACUNĂ?

gula bigotă de precepte și „credințe”.

E greu de descris în cuvinte și e greu de imaginat ce înțelții și presiuni trebuiau să traverseze această fată de nici două de ani, venită în orașul reședință de județ să își facă un rost, să își croiască un drum de viață și, pe măsura timpului, să-și înțelezeze un cămin. Din nefericire, cel pe care și l-a ales ca soț s-a îngelat — în cel mai exact sens al cuvîntului — încercarea și a încercat, cînd nu dădea rădăcină, să se așeze între „frații” și „surorile” sale. Pe acest făgăș de destin am

intîlnit-o pe eroina noastră. Ni s-a părut atunci, și am și scris-o, că, bucurîndu-se de încercarea spiritului colectivului, ea va reuși să depășească această încercare.

Dar, de ce nu am spune-o deschis, o intervenție de presă nu poate suplini atitudinea fer-

mă și consecventă a colectivului. Dacă în prima perioadă după apariția articolului în fața păreii săpînă pe sine și hotărîții să facă față cu frînța sa acestui încercat, atunci este la fel de adevărat că (fără a subestima lipsa ei de fermitate și de consecvență), colectivul s-a dovedit doar un participant pasiv, un spectator inert, animat de bune intenții, dar care nu a reușit să le dea finalitatea dorită. Mulți au ridicat din umeri, unii au zis „Ei, e treaba sa, de ce să ne băgăm?”. În fine, nu fost și din cei care i-au întors apatie, de frică să n-aiă „probleme” cu o... pocăcîă. Ca și

cum nu era un tînar de vîrstă lor, ca și cum nu, tocmai în aceste momente de încercare, se putea verifica forța și maturitatea sentimentelor de prietenie ce păreau că îi anima față de colega lor care trecea printr-o asemenea grea încercare.

La rîndul ei, tinăra s-a în-

creze la domiciliu”. Și cu asta, crezi, telefonul s-a închis ca și cum de alte explicații nu mai era nevoie. Cîm assemnarea de dezintegrare a religiei, subsumate conceptului de secularizare, marcarea unei noi etape de adiacent fundament al religiei. Adiacent evoluției critice care marchează mai toate religiile contemporane, ca o ultimă încercare de a scoate re-

se furnizat (poate și ca o invitație să încerc a rezolva în cîteva minute ceea ce ani buni s-a risicit) și declinîndu-mi numele și calitatea, singurul răspuns a fost pocnetul sec al telefonului în furcă. Nu am mai insistat. Și poate că am greșit. Dar aici lucrul cel mai important nu este a stabili o ierarhie a răspunderilor, ci de a vedea împreună ce trebuie făcut acum, cit nu este prea tîrziu, pentru a evita un naufragiu care nu este doar o simplă rădăcine de moment. Repetăm, numai considerente legate de gravitatea cazului de față ne-au determinat ca, deocamdată, să ne rezumăm doar la nararea faptelor, fără a intra în detalii concrete. Mai important decît orice este însă modul în care foștii ei tovarășii de muncă și în viață au reacționat față de această o greșală evidentă, și să acționeze, repet, acum, cit nu este prea tîrziu.

Păgînă realizată de ȘERBAN CIONOF

TELEGRAM E

Tovarășului MILOS JAKES

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Stimate tovarășe Milos Jakes, Cu prilejul alegerii dumneavoastră în funcția de secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia...

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român

Președintelui Republicii Socialiste România

NICOLAE CEAUȘESCU

Primului-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România

CONSTANTIN DĂSCĂLESCU

Vă exprimăm mulțumirile noastre pentru felicitările pe care ni le-ați adresat cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a eliberării patriei și victoriei revoluției populare...

RAMIZ ALIA

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Socialiste Albania

ADIL ÇARÇANI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste Albania

Prin urmare, în această ocazie, vă exprimăm convingerea că relațiile de prietenie și cooperare existente între România și Albania se vor dezvolta pe mai departe...

AGENDA

Ambasadorul R.P.D. Coreene la București, Zo Iang Guk, a organizat, vineri, o conferință de presă. A fost prezentat Comandamentul Armatei Populare Coreene...

La Muzeul de artă al Republicii Socialiste România a fost deschisă, vineri, expoziția „Sculptura spaniolă contemporană”...

La vineris au luat parte reprezentanți ai Consiliului Cultural și Educației Socialiste, Ministerului Afacerilor Externe, Uniunii Artiștilor Plastici...

Au participat Nicolás Revenga, ambasadorul Spaniei la București...

ADUNĂRI ELECTORALE PENTRU REVOCAREA A DOI DEPUTAȚI ÎN MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

În conformitate cu prevederile Legii Electorale, vineri, 18 decembrie, au avut loc în circumscripțiile electorale ale Marii Adunări Naționale nr. 3 Craiova-Craiovița Nouă, județul Dolj...

Participanții la adunări au condamnat abaterile săvârșite de cei doi deputați și au votat în unanimitate pentru adoptarea propunerii...

SPORT

DE AȘTĂZI, GHETELE-N CUI! Prima parte a campionatului — cu evenimentele și peripetiile lui firești — s-a încheiat odată cu etapa a 17-a...

FCM Brașov — cu cite 5. Fără intenția de a prezice lucruri sumbre, din rîndul acestor echipe citate la negativ se vor alege, la urmă, cele trei retrogradate...

Orientările, exigențele și sarcinile stabilite de Conferința Națională a partidului

MOBILIZARE EXEMPLARĂ, FAPTE DE MUNCĂ REMARCABILE

În Raportul prezentat la Conferința Națională a partidului, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sublinia că „Întrind seama de rezultatele obținute în primul doi ani al cincinalului, se impune măsuri hotărâte pentru lichidarea grăbnică a stărilor de lucruri negative din toate sectoarele de activitate...”

LA ÎNTEPRINDEREA DE UTILAJ TEHNOLOGIC BUZĂU

să nu preocupetască nici un efort pentru asigurarea într-un timp cât mai scurt a unui revizorului de amănunț al muncii economice-productivă ne preciza tovarășul Marcel Bută, secretar adjunct al comitetului de partid din întreprindere...

grăitor al competenței, al hărniciei celor de la uzanțerie grea și pregătirea fabricației, unde formațiile conduse de Octavian Ene, Ion Mihalache, Nicolae Hergehelegiu, Ștefan Toader lucrează cu răspundere și exigență pentru realizarea acestor produse de înaltă complexitate tehnică...

Paralel cu aceste eforturi colective se preocupă de acceși răspunde pentru pregătirea tehnică a producției celulei de-al treilea an al actualului cincinal. Dezbaterile din adunările generale ale oamenilor muncii conștientizând importanța sarcinilor de plan pe anul viitor au evidențiat faptul că unitatea dispune de un potențial tehnic și uman care, printr-o amplă, atentă și eficientă valorificare...

DUMITRU ION DINCA

Realizarea integrală a planului

(Urmare din pag. 1)

chimie, în industria petrochimică, în toate celelalte ramuri economice este necesar să se realizeze continuu stăruitor realizări, încă din aceste zile urmând să fie atinse și chiar depășite nivelurile zilnice de producție stabilite pentru primul trimestru al anului viitor...

semnata de Daniela Crăsnaru, Liliana Ursu și Gabriel Stănescu. Totodată este tipărit un inspirat „Poenă pentru...” Debutează în acest număr prozatorul Petru Ionescu (prezentat de Florin Murgu) și poetul Gheorghe Marian (prezentat de Ion Brad)...

IMPORTANT!

A apărut numărul 51 (326), din 18 decembrie 1987, al „Suplimentului literar-artistic” din ziarul „Scinteia tineretului”. Din număr — pagini dedicate Conferinței Naționale a partidului, ampluului efortului de lucrări în domeniul comunist în consiliile tuturor generațiilor de creații din întreaga țară...

semnata de Daniela Crăsnaru, Liliana Ursu și Gabriel Stănescu. Totodată este tipărit un inspirat „Poenă pentru...” Debutează în acest număr prozatorul Petru Ionescu (prezentat de Florin Murgu) și poetul Gheorghe Marian (prezentat de Ion Brad)...

MINUTUL 91

F.R. Fotbal. Acolo, nu neindomvor fi foarte limpede arătate realizările, din păcate, prea puține în raport cu angajamentele și obiectivele propuse — și realizările, și ele cam multe la număr! Sperăm că în acest forum fotbalistic să funcționeze, așa cum se principii noastre de muncă și viață, critica și autocritica. Sint mulți factori în dreptul numelui cărora se însușește eșecul ce a dezamăgit profund opinia sportivă și ei trebuie să-și dea seama pentru ceea ce n-au făcut sau au făcut prost! După care forul fotbalistic și C.N.E.F.S., au datoria să nu explice — de explicatii sin-

azi INFORMAȚII-NOTE-SAH-FILATELIE-UMOR ÎN SEMNĂRI-MUZICĂ-OCURI-EPIGRAMA

Pe cîtiva quadrati

Răspunzind înflăcăratei chemări și îndemnului ale secretariatului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în spiritul orientărilor și obiectivelor cuprinse în magnistrul Raport prezentat la Conferința Națională, tinerii, organizațiile de tineret de pe întreg cuprinsul țării atleonează în această perioadă pentru îndeplinirea la cote superioare a sarcinilor de plan, pentru creșterea eficienței și calității producției, concomitent cu sporirea preocupărilor pentru realizarea unei sportive combativități în întreaga activitate de educare revoluționară...

Tineri, fapte, inițiative

La Mănești, județul Dimbovița, se află în plină desfășurare pregătirile pentru recolta de fructe a anului viitor. Cu ajutorul cooperativelor agricole din județ, primii strigăși și tinerii au reușit să realizeze o producție-record de 32.000 de kilograme la hectar în cooperativă „Străbucul” din comuna Mănești...

Invitație la HERCULANE

De mai bine de 18 secole — în 1988 stațiunea va împlini 1833 de ani de la prima atestare documentară — binecunoscuta stațiune termală Herculană se află în slujba sănătății oamenilor. De la inscripția de multumire de pe altarul votiv al lui Iulius Cezar, care susținea de o lungă îndelungată, pe care și-a vindecat-o prin „virtute aquarum” și până la cuvintele de apreciere pe care le rostesc sau le scriu în cartea de onoare a stațiunii mii de pacienți veniți aici de pe toate meridianele lumii...

Automobilism SFATURI PRACTICE

Umiditatea atmosferică crescută și temperatura scăzută din timpul iernii pot conduce uneori la givrea carburatorului automobilului „Dacia-1300”. Acest fenomen poate fi prevenit prin practicarea în orașul cu flutur al filtrului de aer a 3—4 capace cu diametrul de 8 mm. Aceasta permite aspirația aerului mai cald din spațiul șalerii de evacuare. Impotivă derapajului provocat de gheață anvelopelor pe ț. încălzite, cu lanțuri. Trebuie avut însă în vedere că menținerea lanțurilor pe porțiunile lungi de șosea uscată prezintă dezavantajul deteriorării șoselei cit și al uzurii premature a pneurilor. Pentru automobilisti care nu folosesc mașina pe timpul iernii, „conservind-o” într-un garaj — nu este necesară punerea acesteia „pe butuci”...

TREI FRAȚI

Printre cei 36 de elevi din clasa I A a Școlii Generale nr. 33 din municipiul Brașva care se pregătesc să trădească bucuriile vacanței se numără și cei trei frați Novac: Eugenia, Alexandru și Iuliana. „Gemenii” soților Dumitru și Nicuța Novac, el muncitor la Întreprinderea de Utilaj Greu „Progresul”, iar ea infirmieră la Spitalul județean, sînt dect colegi de clasă și după apusele învățătoarei lor, Carmen Apreoteasei, cumiși și ascultători, cu rezultate bune la învățătură.

Foto-album

Prima lecție a vacanței. Foto: GHEORGHE CUCU

Tradiții ÎN CHIOAR

Între elementele distincte ale costumului popular tradițional din zona folclorică Chioara a Maramureșului pălăria de pai ocupă locul cel dintîi. Cu „coifuri” înalți, înconjurat de 3—4 rînduri de șnur, peste o panglică de catifea neagră, cu borurile late și încoavitate, pălăria de Chioara, confecționată cel mai adesea din paie de grîu sau talas alb, atinge printr-o originalitate și eleganță. Cînd apar pe scenă, artiștii amatori din această parte a țării sînt uși de recunoscut prin „urlele” înalte ale pălăriilor, care le conferă o notă aparte, de semnificativ. Confectionarea unei asemenea pălării cere multă răbdare și meșteșug, drept pentru care meșterii populari sînt numiți în întreaga țară. Unul dintre aceștia este Ioan Albu din satul Buciumi, comuna Somcuta Mare, care confecționează pălării pentru consăteni săi, ca și pentru marile ansambluri folclorice din țară. Laureat al mai multor festivaluri și concursuri, meșterul din Buciumi are grîjă ca această tradiție să fie transmisă tinerilor. Domiciliul său este „țurcă” meșeria.

ÎN PLINĂ IARNĂ

Table with 9 columns and 9 rows of numbers and letters, likely a crossword puzzle grid.

ORIZONTAL: 1. ger — În plină iarnă! 7. Pisc mediu! 2. Lampă mică (ed.). — Spărgător de gheață... în mare 3. Viscol în to! — Înflorată sub bundița Ieliei! 4. Iarna este plină de fumuri — Fapt este! 4. Iarna este plină de fumuri — Fapt este! 5. Oferă protecție. 6. Parte vîntului însoțite de vîntulbera zăpe-

Din cartea naturii

RARITĂȚI Nicăieri în lume, spun specialiștii, nu mai crește această floare de o neasemuită frumusețe numită Garofia „Petrei Craului”. Ea risare, înfloreste și dăinuiește de mii de ani în masivul Piatra Craiului, situat între Rucăr-Bran și Valea Dimboviței. Deosebindu-se de toate celelalte „surori” ale sale cunoscută pînă acum, floarea constituie un unicat în flora lumii fiind monument al naturii și, în consecință, ocrotită de lege. În rîndul impresionantelor colecții de rozece de la Grădina Botanică din Cluj-Napoca, în care sînt reunite peste 400 de specii detrandiflori, originare de pe toate meridianele globului, se află și un trandafir-unicat, abia vizibil printre florile multicolore care-l înconjoară. Este vorba de o varietate care are floarea... verde, a frunzelor, dar o nuanță aparte, calmă, discretă.

Breviar

Prima premiu internațional acordat unui muzician român a fost Premiul de compoziție „Mendelssohn-Bartoldy” al Conservatorului din Leipzig, decernat lui Iacob Mureșanu. Primul ghid turistic apărut la noi este semnat de Gheorghe Asachi (ediție bilingvă, română-franceză). Victor Babeș, cunoscutul savant, unul dintre iluștrii întemeietori ai școlii românești de medicină, este descoperitorul a nu mai puțin de 50 de germeni patogeni și, totodată, creatorul unei noi metode, superioare de tratament al tîrbului. Autor (în colaborare) al primului tratat complet de bacteriologie din lumea savanților este un pionier pe plan mondial în domeniul seroterapiei. Chimistul și medicul român Constantin I. Istrati este descoperitorul unei noi clase de coloranți: francezii (medalie de aur la Expoziția Universală de la Paris — 1889). El a efectuat de asemenea cercetări asupra fteitului, chihlimbarului și sării, desprinzînd concluzii deosebite de utile pentru activitatea practică.

